

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Hetfő

148. szám.

Pest, september 4. 1848.

Nem kell táblabíró posztika.

Előfizethetni csak a kiadónál országúton Kunewalder házban, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Évnyegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr.

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizettetik.

Perlasz be van véve.

A belügyminister a kamrát ma egy örvendetes levéllel lepte meg, mellynek tartalma szerint a perlaszi tábor Kiss Ernő ezredes vezérlete alatt a mieinktől bevétetett. A bevételnél, melly az első rohamra sikerült, az egész sereg, melly a 10-ik honvédszászlóaljából, don Miguel gyalogságból, és Wornyczky szabad csapatjából állott, a legkitünőbbben viselé magát. A támadás és győzelem nem volt tervszerinti, s csak a sereg harcziágyának volt rögtönzött kifolyása. Az ellenség a levél elindulásakor még mind üzent; addig 80 halott s több foglyok voltak, valamint élelmi s löporos, s más hadiszerekkel ellátott kocsi foglaltattak el. Szemere Pált két lövés érte.

Az a csinos fiú Pulszki Ferencz a bécsi lapokba egy nyilatkozatot adott ki, mellyben egész kerékséggel valótlannak declarálja a hirt, melly szerint Batthyáni és Deák miniszterek, kik jelenleg értekezés végett Bécsben vannak, alkudozásaiik alapjául a pénz- és hadügyi tárczák visszaadatását tűzték volna ki.

Lám, millyen derék ember az a Pulszki. Hanem azt szeretttük volna hallani, mi hát tulajdonképen az alap, mellyen az alkudozások folynak.

A kik a diplomatikai stílisatiók versipellisségeit ismerik, már e documentumból megtudhatják tulajdonképen mit akarnak Bécsben levő magyar minisztereink ismét a magyar bőrre rá perzselni.

Édes jó Pulszki, ön és mi mindnyájan tudjuk, hogy ugrás a természetben nincsen, ha mindjárt

ön táblabíróból egyszerre státus titkár lett a külügynél . . . a pénz- és hadügyi-tárczák átadása előtt a státusadósságok részbeni elvállalása áll.

Erről a nyilatkozatban egy szó sincsen. Azért mindenki értheti, hányat ütött az óra!

Csak rajta, tessék folytatni az utat, adjuk tovább is ellenségeink kezébe a legalkalmasb eszközöket, mellyel minket elnyomjanak.

Pedig azt is meg kellene gondolni, hogy ezáltal már nem arról van szó, hogy valahogy ismét a bécsi német bürocratia igája alá jussunk. Ezen túl vagyunk. Elöttünk egy sláv Austria rémképe áll, ennek pedig első és legtermészetesb tendője, hogy megtörvén a magyar népet, az északi és déli szlávokat egyesítve.

Pest sept. 4.

Ülés a képviselők házában.

Több ülés volt már, mellyet midőn futólagosan leirtunk, első szavunk az volt: ma nagyszerű és dicső pillanatnak voltunk tanúi.

A nagyszerű és dicső jelenetek hirt egy pár nap alatt kisugárzott a vidékre, s megrázá a kedélyeket; ámde itt a fővárosban más napra minden visszasülyedt előbbi nyugalmas helyzetébe, a vidéken hasztalanul várakozott a közönség, hogy már egyszer ezen sürűen egymásra következő nagyszerű és dicső jeleneteknek valamely eredményét láthassa.

A mai ülés ismét egyike volt a legnevezetesebbeknek. És mind a mellett, hogy el vagyunk készülve arra is, hogy eredményt ujra ne lássunk, ez uttal véleményünk szerint mégis fog valami történni.

Ülés kezdetén némely előlegességek után, Kossuth Lajos pénzügyminister a szószerkebe lépett.

Szónok halavány volt, s igen szenvedni látszott. A ház felszólítá őt, hogy beszéljen ülve.

Kossuth leült, s azon pillanatban a teremben tökéletes hangtalanság von uralkodást.

Szónok előadta röviden, de határozott kifejezésekben a ministerium állását a mult országgyűlés óta, a dynastia némely tagjai, a bécsi kormány a horváthországi reactio, s a hadsereg tisztjei irányában.

Előadta mennyire tartá a ministerium kötelességének, hogy a köröm feketeig a loyaltás szín vonalán maradjon; mennyire kérték a királyt, hogy parancsolja meg az ország határain belül levő, akár mind, s bár melly fegyverzetű hadseregnek, hogy a törvény értelmében ezentúl mindenben a magyar ministeriumnak engedelmeskedjenek.

Hogy a király e kívánatnak engedett, azonban a király Magyarország ellenében annyira ellenséges indulatú környezőkkel van körülveve hogy mint az eredmény mutatja a parancsolatoknak alig látszik valamely következménye.

Kimondja a minister: hogy az országgyűlés készen legyen rövid idő alatt a legnagyobbszertű elhatározottságra — mert a ministerium azon korlátolt hatalommal, mellyel őt az 1848-diki III-ik törv. czik felruházta, a hazát megmenteni nem képes!!!

A mint szónok e nyilatkozatot tevő, a házat kitörni induló lelkesedés lepte meg.

A minister kérte a házat, hogy ne kívánjon tőle hosszú indokolást, hanem fogadná el előterjesztendő indítványait — (Éljenzés).

1. A ministerium Beöthi Ödön kormánybiztost teljes és független hatalommal bizta meg, s utasításul adta, hogy egyetértve a jelenleg a táborban levő hadügyministerrel, minden eszközzel oda munkáljanak, hogy a hadsereg vezérlete kicsinben és nagyban olly kezekbe tétessék, mellyben a nemzetnek teljes bizodalma lehessen.

Szónok felhívja a házat, hogy a ministeriumnak ezen rendelkezését hozzá járulásával sanctionálja.

2. Bechtold general a vezérségről lemondván, hatalmaztassék meg a hadügyminister, hogy saját belátása szerint a hadsereg élébe fővezért nevezzen.

Küldjön ki a ház néhány tagból álló választmányt, melly szerkezzen össze egy ünnepélyes manifestumot (amollyan Recrudescunt formát), mellyben híven elő legyen adva, milly aggasztó helyzetben van a magyar nemzet akkor, midőn szabadságáért, mellyet a törvényhozás rendes utján vívott ki, a reactio ellenében ujra küzdeni kénytelen. A nyilatkozat készitessék két szerkezetben, az egyik szerkezet küldessék meg Europa valamennyi nemzeteihez, a másik pedig szóljon a haza minden fiaihoz, s hogy ezen utóbbi szerkezet terjesztessék szét az országban, s ha kell a ház a külön vidékekre nevezzen ki biztosokat, kik ezen manifestum értelmét a népnek élő szóval is megmagyarázzák.

4. A ház ezennel nevezzen ki egy küldöttséget, melly induljon Bécsbe, s csináljon magának utat a királyhoz s kérje meg V. Ferdinándot, hogy a felküldött törvényeket erősítse meg, s többszöri ígéretéhez képest huzamosb időre jöjjen az országba, — hogy a küldöttség ne ereszkegyék hozadalmasságokba s Bécsben ha feleletet nem kap, huszonnégy óránál többet ne időzzön.

5. A ház küldjön ki egy választmányt, melly magát a kormánnyal értekezésbe tevő, jelölje ki azon pontokat, mellyek alapján a horvátokkal,

(a mennyire kívánságai a horvátok, nem a reactio kívánságai) Hlondó béke köttessék.

Azt hittük, hogy szónok indítványa után a ház egy hangulag határozatot fog hozni.

Azonban Madarász László még az egyhangúsággal sem elégedett meg. Azt kívánta, hogy a ház személyenkénti szavazattal határozzon, sőt felkérte az elnököket szólítani fel a házat, hogy mind azok, kik ne tán ellenkező véleménnyel volnának, tegyenek nyilatkozatot. —

Ekkor felkölt b. Senyei Pál, egyike a régi rendszer leghívebb pártolójának.

A házat feszült kívánság lepte meg. A szónok nem ellenzé ugyan a határozatok hozatalát, de figyelmezteté a házat, hogy előbb hogy sem rendkívüli eljárásokhoz folyamodnék, késérsen meg minden törvényes formát, s ha ez nem sikerülne is, ovakodjunk, ne hogy eljárásnak, valahogy a király törvényes hatalmával ellenkezőnek lenni látszassék.

Meg kell vallani, hogy e felszólalással képviselő igen nagy gondolatlanságot követett el. — Egy illy észrevételnek s rossz akaratnak rettenetes értelmet adhatának. És azonnal több oldalról megjegyeztetett, hogy a szónok figyelmeztetését a ház a határozatban ben rejteni érte, csak hogy a pénzügyminister szerint az ajánlott indítványok egyszersmind a legutolsó lépések, melyet a ministerium a haza megmentése kérdésében az 1848-iki törvények után tenni, akár különben olvész a haza.

Piller Gedeonnak a Manifestum szerkesztése iránt volt észrevétele. Azt kívánta, hogy a manifestum csak a bécsi küldöttség eljárása után szerkesztessék.

Szavazásra kerülén a sor — azon husz tag, kik a nevenkénti felszólalást kívánták, nyilvánított akaratukat oda módosították, hogy ezuttal megelégszenek, ha csak a Beöthi Ödön s a bécsi küldöttségre nézve történik névszerinti szavazás.

Mellyre a többi pontok elfogadtattak.

Következett az indítvány fentartott első pontja. Mellette háromszáza felül, ellensé kettő.

A bécsi küldöttségre nézve egy ellenző szavazat sem jutott.

A nevek a jegyzőkönybe át vannak adva a históriának.

Ez az első lépés, melyben a ház e szabályhoz folyamodott; salus reipublicae suprema lex.

Az olvasóra hagyjuk eltalálni, minő eszközök lehetnek azok, melyekkel Beöthi Ödönnek élni kell, ha azt akarja, hogy a hadsereg vezérlete nagyban és kicsinben olly kezekbe essék, melybe a nemzetnek tökéletes bizodalma lehet.

A haza függetlenségének hajnala kezd virulni! —

Pest, september 4.

„Thousand misfortunes are less affecting than a single kindness“ mondja valahol Bulver, vagyis szabadon fordítva „egy boldog pillanatot ezer bajt is szívesen feledünk!“ E monda

igazságát érezzük mi is a képviselői ház mai ülése után.

A mit hónapok óta naponként ismételünk; a a mire elérésére a guny, neveltségessé létel és komoly megrovás fegyvereit használók — s pedig gyakran a legnagyobb önmegtágadást igénylő elhatározottsággal — olly egyéniségek ellenében is, kiket — politcail multjokért még jelenök gyarlóságában is — tisztelünk; a miért e lapok országos üldözést, megégetés s az ellen-szenves demonstratióknak minden nemelt szenvedének; a miért reggel és este imádkozni tanulánk mint a gyermek: mind ezt t. i. a ministerium erélyes fellépésének elvégre határozott jeleit látjuk.

A miért két hó óta a nemzet képviselőit mind-egyre kérjük; a miért tollunkból néha keserűségek folytak ki, ollykoron megtörni kelle azon tisztelet falait, melyekkel mi őket — mint testületet — körülvetinek lenne ohajtjuk, ma megtörtént: a nemzeti gyűlés méltóságos állásba tette magát, a képviselő ház tiszteletet igénylő lépést tett.

És mintha az ég is elősmerését adta volna-e lépéshez, mintha a magyarok hatalmas Istene maga is jutalma, s pedig rögtöni jutalommal kívánta volna tetszését tudatni a ház és kormány mai eljárása felett — a győzelem és diadal hírért tudatá velők.

Kérjük a házat és felhívjuk a kormányt vegye ezt újmutatásul, bátoritásul jövendő teendőire nézve. Legyenek most az egyszer babonások és serkentse őket e jó ómen nem lépni vissza az erélyesség terén.

Hála Istenünknek, keblünk érezni tudja a magasztosabb pillanatok nagyszerűségét, s viszhangot is tud adni reájok, de mint a balsors csapásai soha de soha levérni, csüggeteggé tenni nem tudának, ugy a szerencse sem fogna elbizakodottá tenni soha is.

Azért valamint nem szeretnők azt, hogy a nemzet az erélyesség ezen első férfias lépésénél megálljon, épp olly kevésse ohajtanók azt, hogy a győzelem híre minden elővigyázatunkat megsemmisítene, s könnyelműekké tenne.

Vegye a ház a győzelem mai hírért ugy, miként lássa belőle, hogy e nemzetben erő van, melly képes leend nagyszerű határozatainak súlyt adni, erő, melly ha árulás vagy ügyetlenség miatt el nem zsibbad még rendetlen állapotjában is győzelmeket viv ki.

Fogadja a ház mai nemes eljárásához szerencsekivánatunkat, az áldást meg fogja adni az utókor.

Csernátóni.

Gyöngyvirágok.

— A honvédek 10-dik zászlóalja a Wornyczki vadászok s a don Miguel nevét viselő serezed Kiss Ernő ezredes alatt a Perlászi rácztábort szétverve, még pedig — tmint a Szemere belügyminister által a kamara

előtt felolvasott levélben áll — csupa harcztvágyból s tehát semmi előre kiszámolt straticus tervek nélkül, pusztán vitéz karjaik ellenálhatatlan creje által. Ebből látszik, miként nem attól kell félni, hogy seregeink fegyelem hiánya miatt haszonvehetetlenekké válnak, — mert e fegyelem hiány sem másból, mint a késedelmezésből születik — hanem igen is gondoskodni kell arról, hogy nemes és hőb bátorságuk tüze ne télessék mesterségesen semmivé. Éljenek a perlászi győzők!

— A Máriaissi serezedről azon dicsőséges hírt hallottuk, hogy magokat de facto magyarlábra állították, azaz midőn a magyar határba beléptek, frakkjaikat sponczolekké stutzolták; ha e hir való, ugy ez a második nagyszerű esemény, mellyet a magyar hazaszeretete jelen borongós körülményeink közt fölmutat. Máriaissi méltó párja lenne a Lenkei huszároknak.

— Kossuthunk ma a szószékről betegágyába ment, vagy is vitetett. Ő nekünk most nélkülözhetetlenebb mint valaha. Imádkozzatok életéért.

— A győri nők — die schöne Raabesinnen, mint halljuk zászlóanya választás végett egybegyűlvén, a clubbszellemet annyira megkedvelték, hogy ezután is ülésenni fognak. Mi a győri nőket üdvözöljük e téren, mutassák meg, hogy a honfeleit virasztani ök is tudnak, mutassák meg, hogy életök nem csak kötés és fomásban áll. Pesten bezzeg mi sem történik, pedig a nőknek alig jutott valaha szebb szerep, mint mostanában. Halljuk, hogy a győrinők igen jól tudnak corteskedni. —

— Perlász bevételénél Szemere Pál őrnagy két veszedelmes lövést kapott. Ha jól emlékszünk egyik levelezőnk őt állomására alkalmatlannak lenni nyilatkoztatá; ez állítás való lehet ugyan, de hogy tud állani és honát szereti, azt mostani esete mutatja.

— Fehértemplomnál is nyertünk m. h. 31-én Blomberg alatt; ki a beütött rácz és szerbrablókat szétverte. Az ellen 50 halottat hagyott maga után, de tíz kocsiiban vitt el többeket. Négy ágyút is veszettek.

— Városunk ma egészen harcztias szintű. Hosszu kocsi sorok vonultak át utcáinkon egész délután harcztiaikat szállítva Vácra, hol egyik nagy tábori gyűlhelyünk van. Az önkénytesek zenével vidáman s többnyire valamely fegyverrel ellátva vannak, Vezesse az ég őket győzelemre.

Csernátóni.

Kecskemétről augst 2-án.

Nincs gyalázatosabb gyalázatoság azon gyalázatoságnál, mint midőn a tizenkilences az egy híján huszasát saját felmagasztalása rovására a nyilvánosság terén legyalázza.

Az aug. 19-diki ostrom után bizonyos jász-kun-tábori főorvos a pesti Hirlap egyik számában ugyancsak vagdalja a léget szellemi kardjával, midőn a postamegyei nemzetőrök felváltott századait fűvelővi elszárással, a felváltókat pedig az ostromkori megszaladással vádolja.

Szabadjon a szegfejére néhány egyenes kocziintást intézzenem.

Mi a verbászi tábor ütközet előtt három nappal ott hagyánk! mert:

1 „Egy óra szabott táborozási időnk letellett s fizetés és kenyérről megfosztatván, a hely színeről haza utasítatánk.

2 „Tudja-e t. orvos úr 15-dik aug. ban, hogy 19-én bizonyosan ostrom leend.

Nem.

Mi sem.

Avagy a körülményekből ítélve, nem valószínű-e, miszerint a pestmegyei jól gyakorlott és elszerelt négyezer főből álló nemzetőrségnek, csupán csak felváltási idejét várták be az illető vezérek, hogy bennünket elutasíthatván, az ostromot megkezdethessék s erőteljes tartalék sereg hiányból a sánczok bé ne vétethessenek.

Négy ezernyi jól gyakorlott sereg — hacsak nemzetőrökből álló is, ostromnál nem kis rubrica.

És ha eljövetele után három nappal az ostrom megkezdetheték: miért nem történhetett az meg eljövetele előtt csak egy nappal is?

Egyébiránt felváltóink eljövetele előtt csak néhány órával indult meg csapatainknak nagyobb része; mi pedig kecskemétiék, bizonyos számmal bevártuk honosainkat.

Hát önök kitöltötték-e mind a 8 hetet egészben?

„A gyalázatos pestmegyei nemzetőrök“ — méltóztatott recipézni orvos úrnak — rúttal megszabadtak s. a. t.

Igenis ők a négy napos katonák — megszáadtak akkor, midőn pattantyúsaink, a puskaporhoz szokott régi katonák, szinte visszavonultak.

Nur reterieren meine Herren, wir haben keine Munition mehr.

Ó nagy Ida, nagy Ida,

Sujtsa meg az ég nyila!

Mi azon perczen — nem számítva arra: hogy magyar hadseregünk egy sz. Tamásnál még majd nagy Idát is foghasson — felváltásunk alkalmával már megmondhattuk volna, miszerint ezen ujoncz sereg, ha azonnal csatába vezetették, megfutamodik.

Azt kérdék tőlünk felváltásunkor sokan közülök: hogy kell felhívni a gyutacs takarót?

S e népet eljöttünk után harmad nappal ostromra vezették, még pedig — böcsülettel lögyön mondván — nagy részben kaszákkal.

Lejárt az idő uraim, a midőn a kapanyél is elstált.

Kaszával kezemben, jól fegyverzett nép előtt, magam is megfutamodnám.

Végre közlő — a jászku tábor díszességét csillagokig emelni akarván — minekutána a pestmegyei negyed napos polgárkatonákat kivétel nélkül jól lefőzte volna, hozzá teszi: ám de mi kiáltuk a sarat, egy s erbet agyon is puffantottunk.

Úgy? ej, ej! s hányan valának önök?

Kétezeröttszázan.

Szép szám.

És mi önök harcziaságát elvitatni a nagy világot sem akarjuk; csak az fáj lág szívünk-

nek: hogy már önök is hon vannak s szent Tamás mégis ott legénykedik.

G. F. kecskeméti nemzetőr.

Hegyes, sept. 1. 1848.

Szerkesztő!

Temerin és Járek rácz kezek közt van. A bujdokló nép sirva tekintve vissza feldúlt, felégetett hajlékaira, talán átkozza a magyar szabadságot, mit a ministerium szerencsétlen politikája vértengerbe hagyott mártani.

A vezénylet, atómszerűkivétellel, vagy tudatlan, vagy áruló kezek közt van. Ezt bebizonyították több esetek, különösen sz. Tamás utósó megtámadása.

Augustus 28-kán a hadügyminister Temerinben volt. Láttá, milly roppant a veszély. Minden oldalról ostromolták. Több tisztok erősíték, miszerint Olaszországban nem láttak illy tüzet. Nádaly felől 6 ágyú okáta felénk a golyókat. Legalább háromszázat löttek reánk.

Nekünk mindössze 4 ágyú volt. Ezek közül is a kartács mitsem ért, majdnem fejünk fölé pattant azét.

Mondják: megigerte Mészáros, miszerint 24 óra alatt segítség érkezik. Legalább is 10 ágyúra lett volna szükség, s Pétervárról ennyi kiküldhetendék.

De segítség 48 óra alatt sem érkezett; sőt a legelőkebb gyalogságot, az estiket másnap elparancsolák Temerinből.

Igy talált bennünket a 29-ki éjszaka. A ráczok ocsit vetettek, Járek ellen megtámadást szünelvén. A temerini katonaság egy része oda vonul. Ez alatt egész erővel megtámadják Temerint.

Máté alezredes, ki ez alkalommal a parancsnokságot vitte, Goszpodinca felé nyomul az erővel, s a nádalyi oldalt födetlen hagyja.

A nádalyi részen levő őrsök egy óráig tartják magukat — segély még akkor sem érkezik. Nincs semmi aviso. Parancsszónak még csak hírét sem hallottuk. Nagy sokára egy ágyú érkezik; s hármát lö, s elfut. A város már ég. Az őrsön levő kevés katonaság retrál; s szinte előőri szolgálatot tevő nemzetőrök követik.

Ha Temerint már nem lehetett megtartani, retrádat kellett volna parancsolni Járekbe. De vesérszó ismét nem hallik. Mátéki megy, merre tud. Ez által a járekiek is zavarba jönnek, s reggel oda hagyják Járeket.

Igy commandirozott Máté alezredes úr. Igy vészett el Temerin és Járek, s ez által a közlekedés megszakasztott Pétervárral.

S a magyar ministerium mit csinál? Mindent föl nem fedezhető titokká keresztele. A bűnösöket és tudatlanokat meghagyja előbbi helyökön. Mindent simit. Erélyesen miben sem mer fellépni; s a helyett, hogy az austriai, vagyis római sánczokat elfoglalná... Temerint és Járeket is el hagyja veszni!

Magyarok istene, teremts nagy embert számunkra! Mert ez a ministerium nem képes megmenteni a hazát.

Egy hevesi nemzetőr.

Az ó-verbászi táborból augusztus 30-án.

Megértük hát azt is, hála dicső rendelkezésünknek, hogy az alföldön egy 8000-nyi lakosból álló tiszta magyar város, Temerin mult éjjel a ráczok által felgyújtott, s porra égettetett.

Épen midőn e sorokat írom vonul el ablakom alatt iszonyu tömege a menekülőknél, több ezer koczikon, mentve mit menthetek, egy nagy része menekül gyalog, hátára kötve gyermekét, s rongyos vánkusát.

Tegnapelőtt reggel 5 órakor ütöttek ki a ráczok Temerinre, de 7 órára visszanyomattak. Tizenegy órakor újra próbálták a csatát, s kemény küzdés már, midőn 3 ágyújuk ellövette, s kaszára kerülvén a csata, sokakat veszítve estve felé újra visszanyomattak; — tőlünk halott maradt négy, a ráczok közül mint mondják 30 vagy 40, bizonyosan tudni nem lehet, mert halottjaikat magokkal viszik.

Tegnap estve látszó ostromot intéztek Jarcz falura, s midőn minden erőnk oda húzódott, hason csuszva, másztak elő őreinkhez, midőn már igen közel voltak rögtön megtámadták őket, s elkergetvén a várost felgyújták, mint némelyek mondják röppentyűkkel, mások ellenben granáttal, s a lakosok könnyen mozdíthatójukat magokkal hozták katonáink, még most is csatáznak reggeli 7 órakor, eredményt nem tudunk.

Ki oka e szomorú eredménynek, ki oka hogy nemzetőreink fölemészelve haszontalanul idejüket szegényítve az úgy is szegény álladalmad, rétle-nül minden fegyelem nélkül rossz organizációval semmire sem használtathatnak, hanem szomorú nyomokat hagyva magok után, átkozzák a népek járásait. Keserű lenni nem akarok, csak azt sajnálom, hogy nem adott isten nekem hangot, nem adott szót, mellyel föllármázhatnám, ötösök halálban aluszékony sereget oda fen, hogy mozdulnának, hogy gondolkoznának, hogy a könnyera megajánlott 200 ezer katonát állítanak ki, míg használhatnak ne akkor majd mikor minden kapcsolás késő lesz, s a nemzet a katonasállítás bajába, s az ellenség fegyverébe bele fut.

Megfoghatlan az a könyelmű indolentia oda fenn és itt alant. Boszantó az a naivsága Bechtold tábornagy ő excellentiájának, hogy midőn százanként hullanak a csata alatt vitézei, ő dél-felé egész természetességében azt mondja „no jettz gehens zuhaus champagner trinken,“ a nélkül, hogy gondolna többet, mint a champagnerrel, oda hagyja Turiát, oda Bakonyit, nyitva az utat — közlekedését a ráczoknak lefelé. S mi mind ezeknek természetes következtése, az a mi történt, a ráczok vérszemet kapva, boszantanak, s fárasztanak, és erélyt fejtenek ki olyat, minőt mi minden lármánk mellett sem vagyunk képesek kifejteni. —

Oda fen ülünk szépen elkészített pattanós di-ciókat tartunk, és arról nem gondolkozunk, mi erő van kezünkben e nyomorult rácz lázadás legyőzésére, nincs szigorú erélyesség, mindenik fejet hajtva hódol, mig hódolása s tétlensége alatt elvesz a haza, s a későbbi historia igazságosan fogja mondani, a magyar gyáván megérdemelve halt el. — Megfoghatlan előttünk e báránypolitika.

Isten önnel Papp Zsiga.

Isten áldja meg kegyelmedet Marcius!

Mondok valamit önnek, meglátom mit mond erre Marcius barátom, hogy Zemlénnek Bodrogközi területében van 50 helység s a közt 2 mezőváros — azon helységekben a volt urbéri lajstromba volt 224 egész telek — mellynek czime alatt 3000 földet bíró gazda urdolgázott — s most az urbéri viszonyokat megszüntető törvényt kiki ön érdeke szerint kívánná magyarázni.

Sőt némelly még aquisitio szerint akarná tekinteni, mert van helység p. o. Kis és Nagy cigány helységét, hol 8 urbéri telek volna, s 300 gazda robotolt a földesurának, s bár azon helységben a volt földesurnak semmi majorsági birtoka nem volt soha, most azon helységben levő lakosokkal, ha tovább is ott akarnak maradni, robotaltatni akarnak — de van helység hol az urbéri tabellában csak egy telek van beírva p. o. Leányváron — s az ebből eredt bal magyarázatokot a képviselő ház még sem enyészte el: azért jó volna, ha ön Marcius megsugná a bodrogközi képviselőnek: hogy ezen törvény magyarázásából keletkező visszaéléseket, törvényhozás ulján igyekezzen megszüntetni.

Mert ebből ered minden visszaélés — s akár a követelő — akár a követelt félnek tulságos s néha ferde kívánságai.

S jó volna, ha a képviselő ház megemlékezne azon fraktioról, miszerint az urbér keletkezése alkalmával tett bemandások — onnét okozták a különbségeket, mert fizetés lévén következése — másképen hazudott kiki, a régi magyar világban, innét van, hogy a nemzetország alkotását, mellybe magokat birni vonakodnak, jólékonyságul el nem ismerik — sőt azt állítván, hogy őket, mivel szabaddá nem tették nem érdekeli, azért a felebb kitett bajok sokkal fontosabbak s mi hamarabb elintéztést kívánnak, mint sem azt olyan könnyen mellőzni lehetne.

Mellyre önt, hogy másokat figyelmeztessék csak azért hívok fel, mert öntől várom, s remélem Marcius azt, hogy az igazságot minek még most is több irigye mint barátja — van — kitálja — higye el ön még nálunk igen furcsa világ van — az igazságért megiskövezik az embert — igen sok ember szeretné az ó rendszert s a táblabírói politicát már bálványozók, s nem tudják elfelejteni, megírni — mellyek után isten áldja meg önt. —

N. N.

Nyilatkozat.

Szirmai Pál sajnálkozását jelenti, hogy családi körülményei miatt kénytelenül elutazni, nem szaporíthatta azon 117 képviselői számát, a kik mindjárt magyar haderőt ohajtottak.

„Sanctio pragmatica.“

Czim alatt jelent meg Birányi Ákostól egy röpirat, mellyben „megdönthetetlen okokkal bizonyittatik be többi közt, hogy Magyarország nem köteles Ausztriát semmiféle háboruiban segíteni.“ A röpirat két részből áll: történeli s jogiból; első jelesen rajzát adja ama vesztetéseknek, mik által a sanctio pr. létesült; másik a törvénynek egyszerű öröklési természetes s jelnevet mutatja ki.

HIRDETÉSEK.

Elveszett tárcza.

September 3-án d. u. a királyutczai Robitch-féle háztól a kék kakas és 2 szercsenutczán — ujtéren keresztül a gőzhajó állomásig elveszett egy tárcza: 487 pft 36-ról szőlő — f. é. majus hóban Riegmann Károly által saját rendelkezésére kibocsátott és üresen forgatmányozott, D. Linzer által elfogadott f. é. sept. 30-án lejárandott váltóval, továbbá egy 400³/₄ rőf — 27 db különféle szövetről szőlő bizottmányi árulévéllel, végre 11 pft. bankjegyekkel, s több más kisebb jegyzetekkel. A becsületes találó kéretik az érdeklött tárgyaknak — a talált kézpénz megtartása mellett alolirtnak visszaadására.

Daray Imre

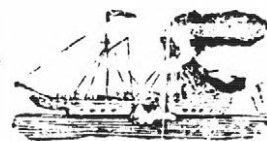
ujtér 109. sz. Ürményiház 2-ik emeletben.

Ujtéren 109. számú Ürményiféle ház 2-dik emeletében egy vagy két külön bejárású utczai szoba butorral, vagy a nélkül is havanként, vagy évnegyedonként minden órában kibérelhető.

(3-3)

Szeder-fát

ültetésére alkalmas — mintegy 100 hold — föld közel Pesthez a legolcsóbb áron bérbe adandó: a bérleni kívánók bővebb tudósítást kaphatnak Pesten a barátok térén 410. sz. alatti Kis Jankovich házban a házmesternél.

Gőzhajók járása.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győri közlekedéssel.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.
Szegedre: minden szerdán és szombaton.

Tokajra: minden csütörtökön.
Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

Zimonyba: minden szerdán.
Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.
Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógőzös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főgynöksége.

Magyar központi vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik september 1-sőjétől fogva további rendelkezésig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 óra 30 percz.

„ „ tehervonat délben 11 órakor személyvonat délut. 1 1/2 óra.

Szolnokból Pestre. Tehervonat reggeli 4 óra 15 percz.

„ „ Személyvonat reggeli 6 óra 45 perczkor.

„ „ Személyvonat délután 1 óra 45 perczkor.

Pestről Vác felé reggel 7 órakor.

„ „ délután 3 óra 30 percz.

Vácról Pest felé reggel 8 óra 30 percz.

„ „ délután 5 „ 45 „

A magyar központi vasut igazgatósága által.

Megjelenik e lap **MINDEN ESTE**. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM** ára 3 kr. pp.

Felelős szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder-ház.